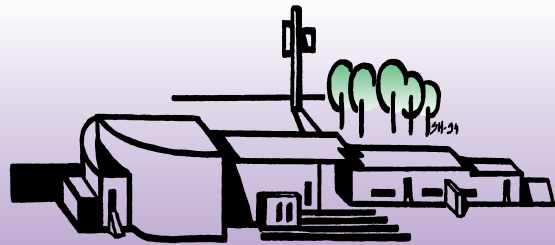

Kesä 2006

KIRKKOPOSTI

Pirkkalan seurakunta

www.pirkkala.seurakunta.net

Yksi kysymys - elinikäinen lupaus

Mari Lilja

Paljasjalkainen pirkkalalainen **Janne Roihu** ja Nurmijärveltä kotoisin oleva **Päivi Torenius** vihittäen tänä kesänä avioliittoon. Vihkikirkoksi he ovat valinneet Pirkkalan vanhan kirkon, mikä on tulevalle sulhaselle varsin tuttu jo lapsuuden päiväkerhoajoilta. Tulevalle vihkiparille avioliittoon vihkiminen on ainutlaatuinen tapahtuma.

Pirkkalan seurakunnasta saa lainaksi morsiuskruunua.

Halu sitoutua

Päivin ja Jannen rakkaustarina alkoi kolme vuotta sitten. Tutustuttuaan toisiinsa he tunsivat löytäneensä oikean ihmisen rinnalleen jatkamaan yhteistä elämää samanlaisine arvomaailmoineen. Kihlautuminen merkitsi heille lupaus ja sitoutumisesta tulevaisuuteen. Kihlautuminen oli lupaus tulevasta avioliitosta ja

kihoissa ologika haiden suunnittelua ja odotelua.

Tulevalle vihkiparille avioliitto merkitsee paljon. He haluavat sitoutua toisilleen loppuelämäkseen. He eivät näe avioliittoon vihkimistä vaan yhteen kysymykseen vastaamisena, vaan paljon suurempana asiana – elämän tärkeimpänä lupauksena.

– Avioliitto merkitsee elinikäistä sitoutumista ja halua

viettää loppuelämä yhdessä. Se on tapa rakentaa turvallisuutta ja tasapainoa elämäämme. Onnellinen avioliitto antaa myös hyvän pohjan perheelle ja lapsille, pohtii Janne Roihu.

Tulevaa avioliittoelämää nuori pari ei pidä itsestään selvyttenä, vaan hyvän ja onnellisen parisuhteen eteen on myös tehtävä työtä. Parisuhteessa luodaan toiselle tukea ja turvaa, samalla toiselle täytyy antaa myös omaa tilaa.

– Vihkikirkoksi valitsimme tunnelmallisen Pirkkalan vanhan kirkon. Vihkimistilaisuuteen saapuu noin sata vierasta, joten vanhassa kirkossa saavutetaan intiimi ja läheinen tunnelma. Häätilaisuus tulee olemaan lämmin ja aito juhla, jossa kaikki ylimääräinen koreilu jää pois. Tilaisuus on meille ainutlaatuinen ja läsnä ovat meille kaikki rakkaat ihmiset, kuvailee Päivi Torenius tulevia häitään.

Päivi Torenius ja Janne Roihu vihittäen tulevana kesänä Pirkkalan vanhassa kirkossa.

Kirkkohäät voivat olla pienet ja intiimit

Arto Köykkä

Häämessut ja muu häihin liittyvä yritystoiminta ovat hämäräneet käsitystä siitä, mitä kirkollinen vihkiminen oikein on. On syntynyt luulo, että kirkossa vihityksi tuleminen edellyttää kaason ja bestmanin, hääkarkit ja riisisateet. Käsitys ei pidä paikkansa, ei ollenkaan.

Morsiamen ja sulhasen sukujen kohtaaminen hääjuhlassa on tietysti hieno asia, ja myös suuri ystäväjoukko on ilon aihe. Kaikki ihmiset eivät kuitenkaan halua olla huomion keskipisteinä eivätkä mennä naimisiin ihmispolouden keskellä. Heillekin kuuluu oikeus kristilliseen vihkimiseen ja perinteiseen avioliittoon.

Pirkkalassa on nähty lukuisia kertoja, että kahden todistajan läsnä ollessa voi järjestää koskettavan ja ikimuistoisen hetken, joka salaperäisellä tavalla vahvistaa läheistä ihmissuhdetta ja tuo siihen uuden ulottuvuuden. Moni sanoo, että maistraatin sijasta seurakunta tuo mukaan erilaista lämpöä.

Vihkimiselle ei ole ihannekokoa

Kun väkeä on vähän, hävi-

Pirkkalan vanha punatiilinen kirkko on erinomaisen hääkirkko, jonne mahtuu noin parisataa häävierasta. Kirkko sijaitsee keskellä kaunista maalaismaisemaa Anian rantatienellä.

tään nähtävyydessä ja seurallisuudessa, mutta toisaalta voitetaan intiimiydessä, joka vie ihmiselämän peruskysymysten

äärelle. Kirkkoliselle vihkimiselle ei ole ihannekokoa. Häitä ei voi asettaa suuruutensa eikä myöskään pienuutensa mukai-

seen paremmuusjärjestykseen. Tärkeintä olisi, että jokainen pari tavoittelisi sitä sävyä, jonka tuntee itselleen läheisim-

mäksi. Olisi rohkeasti valittava oma tiensä.

Kirkollisen vihkimisen vähimmäisvaatimuksena on oikeastaan vain pappi ja kaksi todistajaa, ja jos niitä kahta todistajaa ei mistään löydy, seurakunta voi auttaa heidän hankkimisessaan. Toisinaan sunniti ja kanttori ovat toimittaneet tätä virkaa.

Häämarssit eivät ole pakollisia, mutta useimmiten myös pienen vihkimisen valinneet parit toivovat kanttorin mukanaoloa. Harvoin sitä tavallinen ihminen saa elämänsä suurta helkettä juhlistamaan oikean ammattimuusikon, joka kaiken lisäksi soittaa täysin ilmaiseksi.

Pirkkalan vanha kirkko on erinomainen vihkipaikka, kun väkeä on vain vähän. Tässä pienessä kirkossa avaran tilan kammo ei vaivaa. Kirkko on tietysti ensisijainen paikka järjestää kirkkovihkiminen, mutta tarvittaessa pappi on valmis tulemaan myös kotiin tai johonkin muuhun sopivaan tilaan. Pappien onneksi Pirkkalassa ei ole esitetty vaatimuksia kohtuuttoman erikoisista vihkipaikoista.

Suurten pohjalaishäiden ja kaikkein nuikimman vaihtoehdon lisäksi on monia välimalleja. Monet vihkiparit kutsuvat

mukaan kaikkein läheisimmät ihmiset, vanhempansa ja sisaruksensa ja mahdolliset lapsensa. Intiimi ja herkkä tunnelma syntyy myös näistä aineksista.

Vihkiminen ja ristitiset

Yleistymään päin on se tapa, että avioliittoon mennään ristitisten yhteydessä. Tähänkin järjestelyyn papit ryhtyvät mielellään.

Tosin äidin ja morsiamen roolin yhdistäminen ei välttämättä ole helppoa. Pieni lapsi saattaa aiheuttaa juhlassa omat yllätyksensä, ja siksi voisi miettiä, olisiko sittenkin parempi järjestää kaksi eri juhlaa vaikkapa peräkkäisinä päivinä. Toisaalta sovuissa elävät mukautumiskykyiset ihmiset tapaavat onnistuvasti missä tahansa, mihin tulevat ryhtyneiksi.

Joskus nuori pari pelkää toimintansa häihin liittyvää rahan menoa. Itsenäinen ajattelu ja tietty rohkeus auttavat myös tässä. Pirkkalassa on kokemuksia siitä, että soppatyöistä tarjottu maukas hernekeitto on saanut koko juhlaivan kiittämään erinomaista tarjoilua.

Kirkko, seurakunta ja kutsumus

Juhani Husa

Aivan äskettäin kuulin miehen kertovan omista elämänavaiheistaan. Hän kertoi tehtävistään, joihin hän oli hakenut ja johonkin tehtävään hänet oli kutsuttu. Lähes jokaisessa tilanteessa oli tullut eteen vaikeita ratkaisuja, kun valinta ei ollut kohtuullinen häneen, vaan joku toinen oli valittu. Joskus perhe oli ollut vastaan, kun uusi tehtävä oli vaatinut paikkakunnalla muuttoa. Jälkeenpäin arvioiden muutto oli ollut perheelle hyvä, kun uusi työ antoi perheensä mahdollisuuden olla enemmän perheensä kanssa.

Sitten tuli eteen tilanne, jossa häntä houkutteltiin organisaation johtotehtäviin. Mies sanoi pyytäneensä aikaa miettimiseen, koska mielessä oli epäily siitä, että pystyinkö hoitamaan uuden tehtävän. Silloinen työ tuntui mielekkäältä. Se oli paremmin hallittu-

vissa kuin organisaation johtaminen.

Hän kertoi myös kysyneensä isältään, sotaveteraanilta, joka tunsi myös kyseisen organisaation, mitä hänen olisi vastattava? Isä oli sanonut: "Silloin kun sota syttyi, niin ei siinä paljoa mietitty, kun isänmaan etu vaati lähemmään eikä ajateltu, onko minusta siihen." Isän toteamus näytti miehelle sen, kun kutsutaan tehtävään, niin työtä tehdään isänmaan hyväksi ottamalla tehtävä vastaan. Tehtävän vaikeus saattaa olla joskus esteenä, kun tiedetään, ettei joka tilanteessa löydy itsestään selviä vastauksia.

Seurakuntavaaleihin kutsutaan seurakuntalaisia asettumaan ehdolle. Valitsijayhdistykset, kun niitä syntyy, etsivät ihmisiä, jotka uskaltavat valitsijayhdistyksen ehdolle Pirkkalan seurakunnan kirkkovaltuustoon ja siitä kautta vaikkapa kirkkoneuvoston tai johtokuntien jäseneksi.

Seurakunnan toiminnassa työtoveruus toteutuu luottamushenkilöiden, vapaaehtoisten vastuunkantajien ja työntekijöiden kesken. Työtoveruus ei ole kaikkein helpoin laji. Parhain asiantuntemus on monesti siinä, mitä toisen tulisi tehdä. Yhteishengen luominen työtoveruudessa on tärkeää, mutta samalla herkkää. Seurakunta on onnaksi yhteisö, jossa on monenlaisia ajatuksia.

Vastuunkantajat pyrkivät ratkaisemaan seurakuntalaisten odotuksia ja niitä on monenlaisia.

Pirkkalan seurakunta on osa luterilaista kirkkoa. Luottamushenkilöksi annetaan kutsu seurakuntavaalien kautta. Merkittävin tapahtuma ennen vaaleja on se, kun etsitään ehdokkaita ehdokas-

listoille. Moni saattaa epäillä omia taitojaan ja mahdollisuuttaan, kun häntä houkuttelevat ehdokkaaksi. Joku taas ajattelee, olisiko mahdollista päästä ehdokkaaksi. Vastuun kantaminen ei tunnu koskaan helpolta, kun saa yhdessä toisten kanssa etsiä parhaimmat ratkaisut, joilla luetaan seurakunnan toimintaa lähimmäisten hyväksi.

Uskon myös siihen, että vastuusta ehdokkuudesta ei anneta valitsijayhdistykselle, vaan jokainen myös muistaa rukoilla Pirkkalan seurakunnan puolesta. Rukouksessa syntyy myös se ratkaisu, että tahdon olla rakentamassa omalla panoksellani.

Tahdon sana on aina merkittävä, kun sen antaa toiselle. Se ei ole turha sana, koska se merkitsee sitoutumista yhteyteen, niin avioliitossa, työssä ja vastuunkantamisessa.

Tarjolla päättäjän paikkoja hyvässä seurakunnassa

Seurakunnan päiväkerholapset kertoivat maanantaina päivän tapahtumiaan kirkkoherra Juhani Husalle. Lapsilla oli edessä retki Keskisentieen maastoihin Laura Furun (kuvasa) ja Miia Komulaisen johdolla. Paikkaa etsittiin yhdessä kartasta.

Antti Jokinen

– Pirkkalan seurakunnassa asiat ovat hyvin. Kirkko kokonaisuudessaan on kuitenkin haasteiden edessä, aivan eri tilanteissa kuin neljä vuotta sitten edellisten seurakuntavaalien alla. Kirkolta odotetaan jonkinlaista uudistumista, pohtii Pirkkalan seurakunnan kirkkoherra, lääninrovasti Juhani Husa.

Muutostarpeella Husa tarkoittaa ihmisten odotuksia siitä, että kirkon pitäisi muuttua vähemmän virkamiesmäiseksi ja "käyttäjystävällisemmäksi".

Husa näkee kirkossa uudistamisen tarvetta niin kuin missä tahansa organisaatiossa, mutta pitää seurakunnan ruohonjuuritason toimintaa ihmisläheisenä.

– Pirkkalan seurakunnassa kirkko näyttää kansainvälisen välittämisen lähetyskentien ja kirkon ulkomaanavun kautta. Diakoniatyöntekijämme juttuvat päivittäin yhteiskunnan

vähäosaisten kanssa heidän ongelmistaan, papit kohtaavat ihmisiä ja puhuvat heidän kanssa surusta, kuolemasta ja elämän iloisista hetkistä, rippikouluissa isokset tapaavat nuoria, päivä- ja perhekerhoissa ollaan läsnä perheiden arjessa.

– Ei noissa toimissa olla yhtään virkamiesmäisiä, vaan hyvinkin läheisiä ihmisten kanssa. Ei tämä ole vanhentunut jäänne, lausuntojen kirkko, vaan ihmisten arjessa tekemisen kirkko, Husa vakuuttaa.

Pirkkalan seurakunnan jäsenyyttä arvostetaan

Seurakuntaan kuuluminen on tärkeä mittari siinä, miten kirkko on toimissaan menestynyt. Toisaalta kirkkoon kuulumisen voi kertoa paljon yhteiskuntamme tilasta. Eroamisesta on toita kai kannettu huolta kirkon piirissä.

Pirkkalan seurakunta on menestynyt tuolla mittarilla hyvin. Seurakunnasta erosi viime

vuonna vähemmän ihmisiä kuin naapurikuntien seurakunnista. Esimerkiksi Tampereen ev.lut. seurakuntien eroamisprosentti (1,4) oli tuplalta Pirkkalan määrää (0,7).

– Tutkimusten mukaan vanhemmat seurakuntalaiset saavat erota loukkaantumisesta seurakunnan toimenpiteisiin tai kohteluun tai kirkon liian vapaamielisiin näkemysiin. Nuori taas saattaa erota protestina kirkon joillekin kannanotoille. Varmasti rahakysymyksetkin vaikuttavat, Husa sanoo.

– Toisaalta on kysyttävä, miksi ihmiset liittyvät takaisin kirkkoon. Silloin vastataan usein, että seurakunta on ihmiselle eräällä lailla myös kotipaikka. Pirkkalassa 33 ihmistä halusi viime vuonna liittyä takaisin seurakuntaan erottaan siitä joskus.

Husan mielestä seurakuntien ja kirkon suurin haaste perustuu siihen, kuinka ihmiset ovat halukkaita kokemaan yhteisöllisyyttä. Ajan henki kun on viennyt kohiä minäkeskeistä maail-

maa. – Kirkko on aina ollut yhteisöllisyyden puolustaja, sen etä me ihmiset yhteisönä välitämme toisistamme. Kirkko toimii myös inhimillisemmän maailman puolesta, vaikka sen onnistumisesta käytännössä ei aina ole voinut niin kehua, Husa sanoo.

Seurakuntaan kuuluminen on Husan mielestä kannanotoista toisista välittämiseen. Viime vuosina voimakkaimmat kannanotot "pienen ihmisen puolesta" on kuultu piispojen suusta.

– Ei ole pakko kuulua, ei ole pakko antaa. Mutta jäsenenä olemalla auttaa välillisesti sen lähimmäisenrakkauden jakamisessa, mikä on seurakunnan tehtävä, Husa muistuttaa.

Tärkeitä päätöksiä edessä

Juhani Husan mukaan seurakunnan talous on ollut vakaa, eivätkä naispappeus tai muut kirkon viime vuosien riita-aiheet ole Pirkkalassa leimanneet.

– Myöskään seurakunnan liitoskysymykset eivät nouse Pirkkalassa ajankohtaisiksi seuraavien neljän vuoden aikana, Husa uskoo.

Käytännön työtä tulevan neljän vuoden luottamushenkilöille on ottaa kantaa erilaisiin toimintoihin ja palvelu- ja talouskysymyksiin kasvavassa seurakunnassa. Jäsenmäärä kasvoi viime vuonna yli 200 hengellä.

– Mistä seurakunta hankkii kerhohuoneita, kuinka vanhan kirkon peruskorjaus hoidetaan, entä leirikeskus Lotjan majoitusilojen parannus, onko palkattava lisää väkeä töihin, Husa poimii.

Valitsijayhdistysten lista on jätettävä seurakuntaan viimeistään 15. syyskuuta.

– Nykyisessä valtuustossa on jäsenenä toisaalta seurakunnan nuorisotyön kautta aktiiviteitteja nuoria ja toisaalta vanhemman polven ihmisiä. Sukupolvi 30-50 –vuotiaat on aliedustettu, kirkkoherra Juhani Husa sanoo.

Pirkkalan seurakunta 2005:

Tehtävä

● Julistua toimintansa kautta Jumalan sanaa ja pyrkiä toimimaan hengellisenä yhteisönä niin, että kristillinen sanoma leviää Pirkkalassa ja lähimmäisenrakkaus pääsee toteutumaan seurakuntalaisten välityksellä.

Häitä ja hautajaisia

● Jumalanpalveluksissa kävi yhteensä 7596 henkeä.
● Kasteita 205, vihkimisiä kirkossa 61, siviilivihkimisiä 21.
● Seurakuntalaisia kuoli 79, heistä muualle haudattiin 19.

Toimintaa riittää

● Päivä- ja naperokerhoissa 321 lasta.
● Pyhäkouluissa 119 lasta.
● Perhekerhoissa noin 220 lasta ja 120 aikuista.
● Lapsityöntekijöillä 200 käyntiä esikoulussa ja päiväkodeissa ja 174 onnitelukyntiä nelivuotiaiden luona.
● Rippikouluksia oman seurakunnan rippikouluissa 183.
● Kirkkokuoro, puhallinorkesteri, lapsikuoro ym. musiikki- ja lauluryhmiä.
● Seurakuntatalon nuorteniloissa viikoittain yli 200 kävijää.
● Tyttökerhoja varhaisnuorille noin seitsemän, pojille 3 kerhoa. Retkiä, koulukäyntejä, leirejä, 10+ -klubi.

Avustuksia heikoille

● Diakonia-avustuksia 623 asiakkaalle 163 eri kodissa. Yksinhuoltajien vertaistukiryhmä, Tiistaitupa eläkeläisille.
● Nimikkolähetejä viidessä eri maassa.
● Lähetysmyymälä Sirpikka 39 vapaaehtoisen voimin.
● Talokaita ja muita apua Valjalan ystävyyseurakunnan ja Pietarin katulapsityön hyväksi.

Kasvava suunta

● Jäsenmäärä vuoden lopussa 12.734. Kasvoi edellisvuodesta 208 hengellä.
● Suurin investointi Kirkoveräjän seurakuntatalon korjaus.
● Veroprosentti 1,40. Verotus 2,44 miljoonaa euroa
● Toimintakulut: seurakuntatyö 61 prosenttia, kiinteistöt 22, hallinto 13 ja hautaus toimi 4 prosenttia.
● 29 kokopäiväistä ja 13 osapäiväistä työntekijää, lisäksi sijaisia ja kesätyöntekijöitä.

Kirkkovaltuutettu voi vaikuttaa - jos haluaa

Maija-Riitta Näreikkö

Viime seurakuntavaaleissa Pirkkalassa oli silmiinpistävä nuorten esiinmarssi valan estradeille. Valituksi tuli kaikkiaan kahdeksan nuorta eli heitä on lähes kolmasosa koko 27 hengen valtuustosta.

Nuorten lisäksi valtuustoon tuli myös muita ensikertalaisia.

Valtuutettujen vaikutusmahdollisuuksista tai erityisesti niiden puutteesta puhutaan usein. Ensimmäistä kauttaan kirkollisena luottamushenkilönä toimineet **Sohvi Ihalainen** (vihr), **Helena Rautakorpi** (kok) ja **Reijo Kaartokallio** (PPP) eivät ole kokeneet alleensa paljon puhuttuja kumileimasimia.

– Sen näiden neljän vuoden aikana on oppinut, että luottamustehtävissä pitää tehdä valtavasti taustatyötä ennen varsinaista päätöksentekoa ja on tunnettava päätöksentekojärjestelmä. Kärsivällisyys on tarpeen, mutta vaikuttaa voi ja erityisesti johtokunnissa, on näiden kolmen yhteinen kokemus.

Samaa mieltä on viime seurakuntavaalien ääniharava, kaksi kautta valtuustossa työskennellyt **Raaili Naskali** (kesk).
– Kaikkia asioita ei voi saada läpi heti ja tässä. Seurakunnan ja kunnan hallinto ovat hitaita ja kankeita. Seurakunnan toimintaa määräävätkin kirkkolaki, kirkkojärjestys, vaalijärjestys ja säädöskokoelma, Naskali selvittää.

Johtokunnissa vaikuttaa eniten

Sohvi Ihalainen sanoo ensimmäisen valtuustovuoden kuluessa lähinnä ihmetellessä, mitä valtuustossa tehdään ja mitä siellä tapahtuu. Vähitellen asiat alkoivat selkiytyä kokoneitten kollegoiden avittamana.

– Kyselin vanhemmilta ja kokeneemmilta valtuutetuilta. Esimerkiksi talousarvio oli minulle aiemmin täyttävä heprea, mutta olen oppinut lukemaan ja tulkitsemaan sitä. Oman ryhmän konkarit ovat myös opettaneet ihan kokouskäytäntöä. Meille nuorille kun oli alussa ongelmia jo siinä, ettemme tieneet, miten kokous toimii, Sohvi kertoo.

Reijo Kaartokallio on huomannut, että mielekkään valtuustotyöskentelyn perusta on päätöksentekojärjestelmän tuntemisen lisäksi hyvät henkilösuhteet.

– On tutustuttava muihin luottamushenkilöihin, seurakunnan työntekijöihin ja seurakuntalaisiin. Tällä tavalla syntyvät kontaktipinnat, joiden avulla voi viedä eteenpäin tärkeiksi katsomia asioita, sanoo Kaartokallio.

Sohvi Ihalainen rohkaisee muitakin asettumaan ehdokkaaksi kirkkovaltuustoon. – Sitä ennen kannattaa kuitenkin miettiä seurakunnan perustehtäviä ja sitä, mitä asioita haluaa itse painottaa seurakunnassa.

Helena Rautakorvelle seurakunnallisissa luottamustehtävissä voi osaltaan vaikuttaa omassa kunnassa tehtäviin päätöksiin. Toiminta niissä tuo myös tukuksi erilaisia yhteisöjä ja ihmisiä.

– Valtuusto antaa raamit seurakuntatyölle. Varsinaista työtä tehdään kuitenkin johtokunnissa, joista löytyy eri toimialojen asiantuntijuuksia. Niissä kuunnellaan hyvin myös meidän valtuutettujen näkemyksiä, painottaa Helena Rautakorpi.

Vaaleissa halutaan herätellä äänestäjiä huomaamaan seurakuntien toiminta lapsityössä, perheiden parissa ja diakoniatyössä.

Reijo Kaartokallion mielestä luottamustehtävät seurakunnassa eivät ole hukkaan heitettyä aikaa. Vaikuttaa voi, vaikka joskus voi tuntuakin siltä, että asiat junnaavat paikallaan. – Näissä tehtävissä kasvaa itsekkin.

Raaili Naskalin mukaan seurakuntalaiset rikastuttavat seurakunnan hallintoa ja toimintaa omalla asiantuntemuksellaan ja päätöksenteollaan.

Lisää avoimutta, nuoria ja yhteisiä yli ryhmien

Seurakunnan toimintaan ja nykyiseen päätöksentekojärjestelmään Helena Rautakorpi toisi entistä enemmän avoimutta. Valtuustossa asiasta on jo puhuttukin ja seurakunta sai alkuvuodesta ensimmäisen tiedotussihteerin.

– Valtuutettuna kaipaen silti enemmän ja avoimemmin tietoa päätöksentekoon pohjaksi. Meille pitäisi lähettää mieluummin liikaa kuin liian vähän taustamateriaalia.

Sohvi Ihalainen haluaa vielä lisää nuoria mukaan päättämään seurakunnan asioita. – Nuoret tuovat aina uutta näkemystä asioiden hoitoon. Silloin ei tarvitse mennä ”-linjalla eteenpäin. Tiedän, että meitä nuoria pidetään helposti radikaaleina, mutta jos tyydyimme vain nyöäilemään vanhempia kollegoita, mikään ei muutu.

Valtuustoryhmät toimivat Reijo Kaartokallion mielestä hieman liiaksi omassa poteroissaan.

– Yhteisiä toisimme voisi olla enemmän. Yksi keino saattaisi olla epäviralliset yhteiset tilaisuudet, joihin myös seurakunnan työntekijät osallistuisivat. Niissä voisi tuoda esille asioita, joita ei muuten käsitellä yhdessä. Tällaiset tapaamiset lisääisivät varmasti keskinäistä ymmärrystä.

Raaili Naskali pitää parannuksena nykyiseen järjestelmään sitä, että ensi vuodesta lähtien kaikki kirkkoneuvoston jäsenet voivat olla valtuutettuja. Tähän saakka heitä on saanut olla vain puolet neuvostosta.

Mielekkästä vapaa-ajan työtä

Jatkoaikeitaan vielä miettivä Naskalia lukuunottamatta kaikki muut haastatellavat sanovat olevansa valmiit seuraavallekin nelivuotisikaudelle kirkkovaltuustoon. Tehtävä seurakuntalaisten valitsemana luottamushenkilönä on ollut mielekkästä.

Viisi vuotta sitten Pirkkalaan muuttanut Reijo Kaartokallio sanoo luottamustehtävien myös kotiuttaneen hänet paikkakunnalle, tehneen siitä pelkän asuinpaikan sijasta ihmisyyteisen.

Joukon kuopukselle Sohvi Ihalaiselle valtuustokausi on merkinnyt syvästiä tutustumista omaan seurakuntaan, uusia tuttavuuksia, valtavasti uusia kokemuksia, onnistumisia, joskin myös vastuunkantoon väistämättä liittyviä epäonnistumisia.

Raaili Naskali puolestaan kokee tehtävänsä Jumalan luottamuksen osoituksena, mistä hän sanoo olevansa nöyrästi kiitollinen.

Helena Rautakorven Pirkkalakuva on rikastunut entisestään seurakunnallisten tehtävien ansiosta. Oma kunta on tullut entistä tärkeämmäksi.

Äänestä sydämellä seurakuntavaaleissa

Marraskuun vaalien ehdokasasettelu käynnistymässä

Seurakuntavaalit järjestetään marraskuussa isänpäivän aikaan teemalla ”Käytä sydäntä. Se tekee hyvää.”

Pirkkalassa varsinaisen vaalin käydään kahtena päivänä: isänpäivänä 12.11. ja maanantaina 13.11.

Ennakkoon voi äänestää 30.10.-3.11. Pirkkalassa se tapahtuu seurakuntatoimistossa. Seurakunta on alustavasti neuvotellut Härmälän seurakunnan kanssa siitä, että pirkkalalaiset ja härmäläiset voisivat käydä äänestämässä ennakkoon myös Sarankulman Citymarketin talossa.

Valtakunnallisen kampanjan tunnus viittaa siihen, että järkipäätökset tehdään myös tunteella. Hyvästä päätöksestä syntyy hyvää sekä päätöksen kohteelle että sen tehneelle.

Vaaleissa halutaan herätellä äänestäjiä huomaamaan seurakuntien toiminta lapsityössä, perheiden parissa ja diakoniatyössä.

Kampanjassa herätellään seurakuntalaisia myös asettumaan ehdokkaaksi teemalla ”Jonkun pitäisi tehdä jotakin. Ole joku”. Tavoitteena on kutsua erityisesti nuoria mukaan ehdokkaiksi.

Ehdokasasettelu jo alkanut

Vaalien ehdokasasettelu on

jo käynnistynyt. Sen vilkkain vaihe on edessä kesän lopulla. Ehdokaslistat on jätettävä viimeistään 15.9.

Ehdokkaita asettavat valitsijayhdistykset. Valmiiden ryhmittymien lisäksi kuka tahansa voi perustaa oman valitsijayhdistyksen, johon tarvitaan vähintään 10 seurakunnan äänioikeutettua jäsentä.

Seurakunnan luottamushenkilö päättää toiminnan linjoista, kirkollisveroproosentista ja talousarviosta eli siitä, mihin kirkollisveroja käytetään. Luottamushenkilöt päättävät lähes kaikista työntekijävalinnoista.

Valtakunnalliset vaalien verkkosivut: evl.fi/vaalit. Perustietoa vaaleista ja ehdokkaaksi ryhtymisestä.

